Thesis Title Immunoblot Analysis of Extracellular Proteins Secreted from Mold-

and Yeast-forms of Penicillium marneffei

Author

Ms. Malee Mekaprateep

M.Sc.

Microbiology

Examining Committee:

Assoc. Prof. Dr. Nongnuch Vanittanakom Chairman
Dr. Nopporn Sittisombut Member
Assoc. Prof. Dr. Parimondh Khanjanasthiti Member
Assoc. Prof. Dr. Thira Sirisanthana Member

ABSTRACT

Penicilliosis, caused by Penicillium marneffei, is a systemic mycosis involving the entire reticuloendothelial system. It is an important emerging mycosis among AIDS patients and considered as an AIDS defining illness in the endemic areas especially Southeast Asia and China. In northern Thailand, this mycosis is the third most common infection in AIDS patients after tuberculosis and cryptococcosis. Because of mostly unspecified symptoms and a high mortality rate of P. marneffeiinfected AIDS patients, the early and definite laboratory diagnosis is important to adjudicate the infection. Presumptive diagnosis could be made by microscopic examination of Wright's stained smears. The definite diagnosis is based on isolation of the fungus, the mold-to-yeast conversion and histologic examination. Serodiagnosis, however, needs to be established to provide the rapid diagnosis and supplement the The immunodiffusion test (exoantigen test) and indirect conventional means. immunofluorescent antibody test were developed to detect antibody in patients' sera, however, the suitable antigens of P.marneffei still should be studied. In the present study, the crude extracellular proteins of P. marneffei secreted during growth of yeastand mold-forms were analyzed by SDS-PAGE and immunoblot assays. During growth of the yeast-form, large quantity of immunogenic proteins were secreted. Profiles of

secreted yeast proteins stained with coomassie brilliant blue demonstrated over 20 components and at least 10 IgG binding components ranging in molecular mass from 200 to 39 kDa were identified with pooled sera from 28 AIDS patients infected with P. marneffei. Of these proteins, four different patterns were observed: 1) no band was recognized at lag phase; 2) at exponential phase, the two proteins of 88 and 50 kDa appeared; 3) at deceleration and early stationary phase, the four strong reactive proteins of 200, 88, 54 and 50 kDa were presented (both of high molecular mass gradually decreased, whereas, both of low molecular mass increased in their intensities) ; 4) at late stationary phase, only two proteins of 54 and 50 kDa were intensely observed. The pooled yeast proteins secreted during deceleration and early stationary phase of growth were selected to react with individual sera derived from 32 AIDS patients with penicilliosis marneffei, 39 non-P.marneffei infected AIDS-and non AIDSpatients, 18 microbiology laboratory personnels and 84 healthy blood donors. One patient with other disease was finally included in the *P.marneffei* infected AIDS group. No strong reactivity to the four major proteins (200, 88, 54 and 50 kDa) were found in all healthy subjects, either in laboratory personnels or blood donors, however, the 200 and 88 kDa proteins were reacted weakly in high percentages. The IgG antibodies in 31 out of 33 sera of AIDS patients with penicilliosis marneffei recognized one or more of the four major proteins. About half of them had strong reactivities to the 88, 54 and 50 kDa proteins, whereas, only a few of non-P.marneffei infected patients strongly recognized these proteins. In a remarkable case, the 88, 54 and 50 kDa proteins were strongly detected by serum derived from an AIDS patient who had pulmonary tuberculosis with fever and generalized lymphadenopathy and was diagnosed as penicilliosis marneffei from the culture about 2 months later. Thus, at least two proteins of 54 and 50 kDa secreted from the yeast-form of P.marneffei are highly immunogenic and specific in AIDS patients with penicilliosis marneffei. Profiles of yeast-form proteins from coomassie staining or from immunoblots were similar in 5 human and 2 natural isolates of P.marneffei, but the variation in intensity of some proteins were observed. Proteins secreted from mold-form were of lower yield and gave weaker signal in immunoblot assays. Further studies of the purification and characterization of these antigens are needed to improve the immunodiagnosis and study the immunology of this disease.

ชื่อวิทยานิพนธ์

การวิเคราะห์โปรตีนที่ปล่อยสู่ภายนอกของเชื้อรา เพนนิซิเลียม มาเนฟ ฟีไอ ในรูปราสายและรูปสำคัวยวิธีอิมมูโนบล็อท

ผู้เขียน

นางสาวมาลี เมฆาประทีป

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาจุลชีววิทยา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รศ.คร. นงนุช วณิตย์ธนาคม	ประธานกรรมการ
นพ. นพพร สิทธิสมบัติ	กรรมการ
รศ.คร. ปริมณฑ์ กาญจนัษฐิติ	กรรมการ
รศ.นพ. ธีระ ศิริสันธนะ	กรรมการ

บทคัดย่อ

โรคติดเชื้อรา Penicillium mameffei กำลังเป็นปัญหาทางสาธารณสุขอย่างมากในผู้ป่วย โรคเอดส์ทางภาคเหนือของประเทศไทย และยังนับว่าโรคนี้เป็นโรคหนึ่งที่ช่วยบ่งชี้ภาวะการเป็น โรคเอดส์ของผู้ป่วยติดเชื้อ HIV ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เนื่องจากผู้ป่วยที่ติดเชื้อ รา P.mameffei มักมีอาการไม่เฉพาะเจาะจงทำให้การวินิจฉัยโรคทำได้ยากและจะสามารถวินิจฉัยโรคนี้ได้ต่อเมื่อผู้ป่วยอยู่ในระยะแพร่กระจายของโรค ผู้ป่วยโรคติดเชื้อรานี้มีอัตราการตายสูงถ้าไม่ ได้รับการรักษาทันท่วงที่ การพันสูตรโรคที่ถูกต้องจึงจำเป็นต้องอาศัยผลจากห้องปฏิบัติการ วิธีที่ใช้กันอยู่ในขณะนี้คือการเพาะแยกเชื้อราจากสิ่งส่งตรวจ การยืนยันชนิดของเชื้อราด้วยการทำให้เชื้อเปลี่ยนจากรูปราสาย (mold-form) เป็นรูปส่า (yeast-form) และ การใช้เทคนิคการย้อมชิ้น เนื้อจากรอยโรค ซึ่งล้วนเป็นวิธีที่ต้องใช้เวลา อย่างไรก็ตามอาจจะวินิจฉัยเบื้องด้นอย่างคร่าวๆได้ ด้วยการย้อมดูตัวเชื้อในสิ่งส่งตรวจที่แตะบนสไลด์โดยตรงด้วย Wright's stain ปัจจุบันแม้จะมีการพัฒนาวิธีการวินิจฉัยโรคโดยอาศัยเทคนิค immunodiffusion และ indirect immunofluorescent antibody เพื่อใช้ทดสอบตรวจหาแอนติบอดีย์ในซีรั่มผู้ป่วยทำให้สามารถชันสูตรโรคนี้ได้อย่างรวด เร็วขึ้นและใช้ประกอบการวินิจฉัยร่วมกับวิธีอื่นๆ อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีการศึกษาและวิเคราะห์ถึง

ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ จึงได้เตรียม ชนิคของโปรตีนและอิมมูโนเจนของเชื้อราชนิคนี้เลย โปรตีนที่เชื้อรา P.mameffei ทั้งในรูปราสายและรูปส่าสร้างและปล่อยสู่ภายนอกในระหว่างที่เชื้อ กำลังเจริญเติบโต แล้วจำแนกและวิเคราะห์โปรตีนนั้น ด้วย SDS-PAGE และ immunoblot assay พบว่า ในระหว่างการเจริญเติบโต เชื้อรา P.marneffei รูปส่าสร้างและปล่อยโปรตีนสู่ภายนอกใน ปริมาณมาก เมื่อแยกโปรตีนเหล่านั้นบน acrylamide gel แล้วย้อมด้วยสี coomassie brilliant blue พบว่า มีโปรตีนมากกว่า 20 แถบ ในจำนวนนี้มีโปรตีนที่สามารถจับกับแอนติบอดีย์ชนิด IgG ใน ซีรั่มรวมของผู้ป่วยเอคส์ 28 รายที่ติดเชื้อ P.marneffei ได้ อย่างน้อย 10 ชนิด ซึ่งมีขนาดโมเลกูล อยู่ระหว่าง 39 ถึง 200 kDa ในระยะต่างๆที่เชื้อกำลังเจริญเติบโต พบว่าเชื้อมีการสร้างโปรตีน เหล่านี้แยกตามชนิดและจำนวนได้เป็น 4 รูปแบบ คือ 1) ในระยะที่เชื้อพักตัว (lag phase) ไม่ 2) ในระยะที่เชื้อมีการเจริญเติบโตอย่างมาก (exponential phase) พบ โปรตีน 2 ชนิด ที่พบในปริมาณมากซึ่งมีขนาดโมเลกุล 88 และ 50 kDa 3) ในระยะที่อัตราการ เจริญเติบโตของเชื้อลดลงและเริ่มเข้าสู่ระยะคงที่ (deceleration and early stationary phase) พบ โปรตีน 4 ชนิค ที่มีปริมาณมากกว่าชนิคอื่นๆซึ่งมีขนาคโมเลกุล 200, 88, 54 และ 50 kDa โดยที่ โปรตีนที่มีขนาคโมเลกุล 200 และ 88 kDa มีปริมาณค่อยๆลคลงตามระยะเวลา ในขณะที่โปรตีน ที่มีขนาดโมเลกุล 54 และ 50 kDa มีปริมาณเพิ่มขึ้น 4) ในระยะคงที่ช่วงท้าย (late stationary phase) ยังคงมีเพียงโปรตีนที่มีขนาดโมเลกุล 54 และ 50 kDa เท่านั้น ที่พบในปริมาณมาก เมื่อ เลือกใช้โปรตีนรวมของเชื้อรูปส่า ที่ปล่อยออกมาในระยะ deceleration and early stationary มาทำ ปฏิกริยาโดยวิธี immunoblot กับซีรั่มผู้ป่วยเอคส์ที่คิดเชื้อ P.mameffei จำนวน 32 ราย ผู้ป่วยเอคส์ และผู้ป่วยทั่วไป จำนวน 39 ราย เจ้าหน้าที่และนักศึกษาภาควิชาจุลชีววิทยาจำนวน 18 ราย และผู้ บริจากโลหิตจำนวน 84 ราย มีผู้ป่วยเอดส์ทั่วไปรายหนึ่งในภายหลังพบว่าติดเชื้อ P.mameffei และ ได้รวมเข้าอยู่ในกลุ่มของผู้ป่วยที่ติดเชื้อรานี้รวมเป็น 33 ราย ในการศึกษานี้พบว่าแอนติบอดีย์ ชนิด IgGในซีรั่มผู้ป่วยเอดส์ที่ติดเชื้อ P.mameffei จำนวนถึง31รายจาก 33 ราย สามารถทำปฏิกริยา กับโปรตีนอย่างน้อย 1 ชนิคในจำนวน 4 ชนิคที่พบในปริมาณมาก (200, 88, 54 และ 50 kDa)และ ในจำนวน 31 รายนี้ มีผู้ป่วยประมาณครึ่งหนึ่งที่ตรวจพบแอนติบอดีย์ในปริมาณสูงต่อโปรตีนที่มี ขนาด 88, 54 และ 50 kDa แต่ตรวจพบเพียงไม่กี่รายในผู้ป่วยเอดส์และผู้ป่วยทั่วไปที่เป็นโรคอื่นๆ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ป่วยเอคส์รายหนึ่ง ซึ่งเป็นวัณ โรคปอค ที่มีไข้และมีต่อมน้ำเหลืองโตทั่วร่างกาย (fever and generalized lymphadenopathy) สามารถตรวจพบแอนติบอดีย์ ซึ่งทำปฏิกริยากับโปรตีน ที่มีขนาด 88, 54 และ 50 kDa ได้ดีมาก ซึ่งต่อมาภายหลังจากนั้น 2 เดือน ผู้ป่วยรายนี้ได้รับการ วินิจฉัยว่าเป็นโรคติดเชื้อ P.mameffei จากการเพาะเชื้อราจากสิ่งส่งตรวจ ในซีรั่มคนปกตินั้นแม้

จะตรวจพบแอนติบอดีย์ต่อโปรตีนของเชื้อรูปส่าได้ แต่ไม่ชัดเจนนัก (weak reaction) โดยพบว่า ซีรั่มคนปกติจำนวนมากมีแอนติบอดีย์ต่อโปรตีนที่มีขนาดโมเลกุล 200 and 88 kDa แต่พบเพียงไม่ ดังนั้นจึงอาจจะพอสรุปได้ว่า มี กี่รายที่ตรวจพบแอนติบอดีย์ที่มีขนาค 54 และ 50 kDa โปรตีนอย่างน้อย 2 ชนิคซึ่งมีขนาดโมเลกุล 54 และ 50 kDa ที่เชื้อรา *P.mameffei* ในรูปส่าสร้าง และปล่อยออกมาในขณะที่กำลังเจริญเติบโต มีคุณสมบัติเป็นอิมมูโนเจนที่ค่อนข้างจำเพาะในผู้ป่วย เอคส์ที่ติคเชื้อ P.mameffei นอกจากนี้ได้เปรียบเทียบโปรตีนแอนติเจนที่เชื้อรารูปส่าสร้างและ ปล่อยออกมา ในระยะ deceleration and early stationary จากเชื้อที่แยกได้จากผู้ป่วยที่ติดเชื้อ P.marneffei จำนวน 5 สายพันธุ์ และแยกได้จากธรรมชาติ (อันและดินจากรูอัน) อีกจำนวน 2 สายพันธุ์ พบว่ามีแบบแผนชนิดของโปรตีนและอิมมูโนเจนกล้ายกันแต่ยังคงมีความเข้มของแถบ ส่วนโปรตีนของเชื้อในรูปราสาย ที่ถูกสร้างและปล่อยออกมาใน โปรตีนบางชนิดต่างกัน ระหว่างการเจริญเติบโตนั้นมีปริมาณน้อย รวมทั้งตรวจพบแอนติบอดีย์ในซีรั่มรวมของผู้ป่วยที่ติด เชื้อ P.mameffei ที่ทำปฏิกริยากับโปรตีนเหล่านี้ได้น้อยด้วยเช่นกัน ในการศึกษาต่อเนื่อง จึง น่าจะทำการแยกและทคสอบคุณสมบัติของโปรตีนทั้ง 2 ชนิคนี้ที่เชื้อรารูปส่าสร้างและปล่อยออก เพื่อใช้ประโยชน์ทางการชั้นสูตรโรคทางอิมมูโนวิทยาและทางการศึกษาภูมิคุ้มกันวิทยาของ โรค penicilliosis marneffei ต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved